

ЯРОСЛАВ ХАШЕК
КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА
НА МИРА

Превод от чешки: Таня Капинчева, 2016

chitanka.info

В Сан Франциско яхта чакала сакатия Томас Хоукинс, за да го разходи по солените води на Тихия океан през цялото време, когато се провеждала конференцията по разоръжаване, на която бил председател, правейки си принудителна ваканция.

Лекарите, оказващи медицинска помощ на отделните членове на конференцията по разоръжаване, диагностицирали при всички запек — признак, съпровождащ меланхолията, болки в тила на главата и преяждане след многото банкети.

Членовете на конференцията по разоръжаване се разхождали след всеки банкет като замаяни и не си давали сметка какво говорят, като безмерно се чудели, когато следващия ден четели за заседанията на конференцията, какви глупости могат да отпечатват вестниците.

Даже веднъж се случило така, че като отивали от банкета директно на заседание на конференцията, към тях се присъединил някакъв професор, връщащ се от конгрес против алкохолизма, и те му предоставили думата на заседанието.

Намереният говорил три часа, държейки се с голямо усилие с двете ръце за ораторската трибуна и клатейки се като плашило във вихър, за избухването на вулкана Стромболи на Липарските острови през 1773 година.

Когато най-после след тричасово викане на мраморната маса стигнали до извода, че не говори по същество и че въобще няма нищо общо със заседанието на конференцията по разоръжаване, бил предаден от слугите на полицейската охрана, зашеметен според предписанията с палка, за да се предотврати неговата съпротива, и закаран в полицията с цел установяване на името, и превързване на разбитата катуна.

Всички участници на конференцията били депресирани от този случай и сами започнали да усещат, че се видиотяват от ден на ден.

Убедили се окончателно след последното рефериране във вестниците, където разбрали, че ден преди това, на петнайсетата нощна среща на конференцията по разоръжаване са приели решение със следната декларация: „Раздел 26: Понеже беше установено, че Китай още няма нито един дреднаут^[1], нито големи бойни кораби от първа категория, конференцията по разоръжаване реши: Страните участнички в конференцията по разоръжаване се задължават да предоставят на Китайската република до три години безлихвен заем в

размер на триста милиарда, за да може да догони другите страни участници на конференцията по разоръжаване, по въпроса за броя на големите бойни кораби и дреднаутите. Китайската република се задължава да построи постепенно за три години четирийсет дреднаути и трийсет бойни кораби от първа категория, а също така се задължава да ликвидира пет крайцера от трета категория, както и да предаде кантонското пристанище под контрола на международна комисия. За сметка на това държавите участнички в конференцията по разоръжаване нямат възражения срещу присъствието на представители на китайското военно корабоплаване на строежа на третия симплонски^[2] тунел...“.

„И създаване на телефонен пост в планината Арарат“ — четели нататък с ужас членовете на конференцията по разоръжаване.

Председателят Томас Хоукинс изтрезнял напълно от написаното, но все пак си помислил, че не е възможно предишния ден да са приемали подобни решения. Когато обаче по негово искане му били предложени стенографските протоколи от последното заседание на конференцията по разоръжаване, разбрал с такова чувство, сякаш страда от астма, че всъщност това било негово предложение, този целият 26 раздел, който бил приет заедно с анекса на члена на конференцията Удуърд:

Същевременно се разрешава на цветнокожата република Либерия да построи пет подводници, но при условие че плавателните съдове се боядисат в черно.

Следователно няма нищо чудно в това, че на следващия ден на заседанието на конференцията председателят Томас Хоукинс произнесъл тази хубава реч с треперещ глас, който толкова добре съответствал на нездравото му лице: „Не може да се отрече, господа, че досегашните заседания на конференцията имаха блестящ развой и резултат. Обработихме 26 предложения и приехме 26 раздела. Радиотелеграфът разпространява по цялото земно кълбо нашите решения, съобщава навсякъде, че сме в перманентно движение. Не жалим своето здраве и трябва да бъдем искрени към себе си. Знаете добре, че ни чака още къртовски труд. И точно по тази причина не

трябва да се стига до това да се изтощим от работа. И най-здравият вол се съсипва от бързане. Нашите нерви трябва да си починат. Чувствам сам по себе си, че се поддавам на напрежението. Да мислиш ден и нощ не е, господа, никаква шега. Когато джобният часовник се пренавие, пружинката в него се скъсва със сигурност. Така е и нашият мозък. Има нужда от спокойствие за известно време. Ние се нуждаем сега на първо място от надлежен отпих, за да можем да заминем на триседмичен отпих“. (Бурни аплодисменти и гласове: „Четириседмичен“.)

Членът на конференцията Дьо Роу, който тъкмо бил дошъл от най-близкия ресторант в невменяемо състояние и не знаел за какво иде реч, пристъпил към ораторската трибуна, чукнал на нея с юмрук като на барабан и изревал: „Вън за мен, изгонете ме, гласувайте!“ (Тръгнал, подпомаган нежно от слугите, за кабинета на секретариата на конференцията по разоръжаване, където бил сложен на дивана.)

След това думата поискал представителят на Боливия Хуарез ди Вега, който заявил, че гласува срещу предложението на господин председателя на конференцията.

Още на третия ден след откриването на конференцията по разоръжаване поисках от името на своето правителство да бъдат оставени на република Боливия техните дванайсет мъже единствена постоянна армия, която поддържа реда в двореца и околността край президента на републиката. При дебата обаче било решено Боливия от дванайсет мъже единствена постоянна войска да увеличи своя контингент на 120 000 мъже, понеже същият брой войска се поддържа от република Чили и Перу, така че има истинска опасност за Боливия в случай на избухване на война, техните дванайсет мъже постоянна войска да бъдат нападнати от 120 000 мъже на Перу или Чили. За да се предотврати войната, е необходимо равновесие на военните сили в съотношение 1:1:1.

— Господа — казал с повишен глас Хуарез ди Вега, — многоуважаемо събрание! Точно днес получих служебно писмо от своето правителство, в което се посочва абсурдността на решението на многопочитаемата конференция. В Боливия цялото мъжко население е 80 000; как искате, господа, да създадем от тях армия от 120 000 войника? Трябва да ги нацепим, за да ви угодим или отнякъде да вземем към тях още 40 000 мъже и с това да нарушим решението на

конференцията, в което се забранява вербовката на войска от съседни държави? Истина е, че ни беше даден срок от три години, но, господа, признайте, моля ви, че до това време не можем така бързо да се размножим и при най-добра воля от наша страна. Господа, аз съм също така малко математик.

Представителят на Чили го прекъснал:

— Лъжете! Дайте ни тук научен речник!

(Шум и объркване.)

Председателят позвънил и изпратил секретаря за научен речник, като отнел думата на представителя на Боливия.

С тъжен глас:

— Господа, току-що станяхте свидетели на абсолютна необузданост. Нямам думи да изразя колко дълбоко в душата си съм огорчен.

Дошъл секретарят и поискал думата от председателя:

— Господа, Боливия я няма в научния речник.

Представителят на Боливия станал блед и развълнуван:

— Уважаемо събрание, 2 347 000 квадратни километра...

Председателят му взел думата и казал на секретаря да продължи. Секретарят:

— Понеже Боливия не е в научния речник, дори не е спомената там, не съществува също така за нас някакъв господин боливийски представител със своите дванайсет войници. (Смях в залата.) Давам предложение да му бъде отнет мандата, а той — отлъчен от участие в конференцията. (Глас: „Натрапил се е тук“.) Случаят е много неудобен и показва по забележителен начин с какви трудности трябва да се справя конференцията по разоръжаване, за да не се каже, че играе комедия.

Предложението за изключване на представителя на Боливия било прието с всички гласове срещу един. Това бил гласът на члена на конференцията Мериан, който спял спокойно зад своята банка. Събудил се абсолютно случайно, понеже за малко да се удуши с фаса на пурата, която пушел преди своето заспиване.

Станал, казал „против“ и тъкмо искал да седне, когато паркетът на залата се повдигнал и ужасен взрив отворил огромна дупка към долните помещения. После от тавана започнали да се сипят гипсови розетки. Членовете на конференцията се втурнали надолу. Когато

димът и прахът слегнали, ясно се виждало как председателят на конференцията по разоръжаване висял за панталона на желязната траверса на новосъздадената зала и правел движения, сякаш бил на състезание по плуване, при което стенел: „Mon dieu, mon dieu“^[3].

Службите отначало заподозрели, че става въпрос за атака на анархисти, но разследването установило, че взривът нямал никаква политическа задкулисна страна.

Представител на една фабрика за експлозиви чакал долу в приземието някои членове на конференцията по разоръжаване, за да им предложи експлозив Washingtonit — 2 000 пъти по-силен от екразит и 1 800 пъти от меленит! Погрешно взел кутийката с мостра вместо кутийката кибрит и отваряйки я, с триенето причинил взрива.

Затова куцията Томас Хоукинс заминал на възстановяване в Тихия океан.

[1] Категория боен кораб с голям брой оръдия. — Бел.прев. ↑

[2] Жп тунел между Швейцария и Италия, дълъг 19,8 км. — Бел.прев. ↑

[3] Боже мой, боже мой. — Бел.прев. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.